

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek

N^{ro}. 54.

13. Maia 1825.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— Z *Wiédnia* d. 3. Maia. —

Podług wiadomości z Belluno z d. 22. Kwietnia, N. Pan, wraz Arcy-Xięciem Wice-Królem i Arcy-Xięciem Franciszkiem Karolem, powrócił dniem wprzody z miasta Ampezzo, gdzie się był udał dla obeyrzenia drogi związkowey z Niemcami, założonéy na rozkaz Monarchy przez doliny Piawa i Boita. Część ludności i wiele powozów już pierwéy było wyjechało, aby Monarchę za przybyciem powitać, reszta czekała dostojnych Gości w ulicach i na placu przed pałacem; skoro się ukazał powóz, w którym Monarcha z Arcy-Xiężętami siedział, pozdrowiła go tysięcznemi okrzykami radości, a uroczysta muzyka z rozmaitych instrumentów, i wystrzały z moździerzy takową pomnażały. Po obiedzie Arcy-Xiężę Wice-Król zwiędził Król. prowincyną delegacyą, a Arcy-Xięże Franciszek Karol udał się na wzgorza miasta otaczające. Wieczorem oświecono miasto, piękna pogoda sprzyiała temu widokowi.

W d. 22. o godzinie 6 rano wyjechał N. Pan z Arcy-Xiężętami udając się przez Feltre i Primolano do Bassano.

Gdy N. Pan w podróży z Cenedy do Belluno przejeżdżał po pod Lago di Santa Croce, robotnicy zapalili 2500 min, przezco szczątki starego upadłego zamku, który dla wielkiey drogi z Niemiec musiał być zniesiony, w powietrze wyleciały. Widok był uderzający i ściągnął uwagę dostojnych Podróżnych.

Względem bytności N. Pani i Arcy-Xiężniczki Zofii w Insbruku, donosi goniec Tyrolski i Vorarlberski pod d. 28. Kwietnia:

Niebawem po przybyciu swoiem udała się N. Pani do stołu, do którego mieli szczęście być wezwani pierwsi Naczelnicy Władz cywilnych i woyskowych, niektórzy z Deputowanych do Stanów, mianowicie Xiężę Biskup Trientu, Hrabia Tannenberg, tudzież Deputowany miasta Meran, Glatzl, i Deputowany Stanu Włościan, Roegla, z Kaltern. Po obiedzie raczyła Monarchini przyjąć wszystkich zebranych Deputowanych stanowych w wielkim Wydziale Seymu. Gubernator jako Naczelnik kraju przedstawiał ich, i miał przy téy sposobności krótką Mowę, w której imieniem

przedstawionych zapewnił o niezmiennéy wierności i uległości ku dostojnemu domowi Cesarskiemu, zwracając uwagę na te niewątpliwe dowody chętnego poświęcenia się za ukochanego Monarchę, iakie Tyrol okazał powszystkie czasy i niedawno Deputowani Stanów w ciągu terażniejszych posiedzeń seymu, i polecił Prowincyą iak iey godnych zastępców naywyższyć łasce. Monarchini odpowiedziała w uprzejmych wyrazach, przyrzekła zawiadomić swego dostojnego Małżonka o tym sposobie myślenia, przychylności i wierności, oraz dała zapewnienie, że nasz nayłaskawszy Cesarz przywodzi sobie zawsze na pamięć tę Prowincyą i mieszkanców iey mieści w liczbie swoich ukochanych i wiernych poddanych. Potém rozmawiała N. Pani z każdym z osobna Deputowanym z tą łagodnością i dobrocią, iakie są własnością téy Monarchini, która każdemu, co ma szczęście zbliżyć się do niéy; wpaia miłość i podziwienie. Po Stanach przedstawieni byli Woyskowi i pierwsi Urzędnicy cywilni, potém damy iakoteż Szlachta Stanowa. Monarchini iaki Arcy-Xiężna rozmawiała łaskawie z każdym z osobna przedstawionym a wszyscy odprawieni, odeszli z uczuciem naygłębszego uszanowania i przychylności. Wieczorem o godzinie 9 tutejszy związek muzyczny wyprawił na placu do gonitw z całą orkiestrą serenadę, którą zakończyła kantata na tę uroczystość zrobiona przy odgłosie radości licznego Zgromadzenia na tymże placu. W d. 26. rano o godzinie 8 1/4 opuściła to prowincyjne miasto N. Pani i dostojna Arcy-Xiężniczka, których dobroć i łaskawość nie ztarte zrobiła wrażenie, a błogostawiona przez mieszkanców udała się przez Brixen, Trient i Weronę do Medyolanu.

Skoro N. Pani dowiedziała się o nieszczęściu iakie spotkało miasto Lienz w d. 16., dotknięta smutnym losem pogorzańców, przeznaczyła ze zwykłą wspaniałością, którey Tyrol tyle już odebrał dowodów ze swéy prywatnéy kassy na wsparcie 500 ZR.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Podług doniesień z Meksyku, tamieczny Kongres zamknął swoje posiedzenie w d. 24. Grudnia, i nadał Prezydentowi Wiktorii obszerne

)(

Pełnomocnictwa, ponieważ z iednej strony obawiają się zawsze napadu z Europy z drugiej strony poruszeń Jenerała Santana w Yucatan. Eskadra Francuzka pod Kapitanem Dupotat stała ieszcze w d. 1. Marca przed Puerto-Cabello, ale nieczyniła żadnych kroków nieprzyjacielskich przeciwko handlowi Kolumbijskiemu.

Hiszpania.

Królestwo Ichmość w towarzystwie Xięcia Maxymiliana i Xiężniczki Amalii Saskihey ziechali w d. 8. Kwietnia do Aranjuez a dniem późniy puscili się dalej do Toledo.—Król dla iednostajności w rachunkach ustanowił szczególną Juntę, która rozpoznawać ma rachunki różnych Ministeriów.

Wielka Brytania i Irlandya.

Król powrócił w d. 20. Kwietnia z Windsoru do Londynu.

W d. 17. Kwietnia odprawiła się Rada gabinetowa w pałacu Ministerium spraw zewnytrnych, zwołana przez Ministra osad, Hrabiego Bathurst, na której był także P. Kanning.

Gazeta nadworna z d. 16. Kwietnia zawiera naywiększą listę woyskowych posuniętych na wyższe stopnie, iaka kiedy być mogła. Zaymuje ona blisko 14 stronniectw a rozciąga się od 1 do 99 pułku.

Na posiedzeniu Izby Niższej w d. 21. Kwietnia odczytano bil za emancypacją Katolików większością 27 głosów (268 za, 241 przeciwko) po drugi raz. Posiedzenie trwało do rana, o godzinie 3 miał P. Kanning długą Mowę, w której starał się zbić wiele błędów, iakie są w Anglii przeciwko Katolikom i wyraził się bardzo życzliwie za Katolikami.

Trzecie odczytanie bilu, i podług tego sama emancypacja, pewnie iest spodziewaną.

Obadwa wielkie miasta handlowe Londyn i Liverpool podały już prośby względem odmienienia ustaw zbożowych, za ich przykładem poszły miasta-fabryczne Leeds i Manchester. W d. 14. na liczne Zgromadzeniu w Newcastle uchwalono także petycję.

! Nowy Gubernator na Sierra Leone, Jenerał Major Turner, przysłał listy urzędowe z d. 5. Lutego. Osada była zdrowa i w stanie kwitnącym; na dni trzy wprzód przybyło kilka okrętów przewozowych z woyskiem i zapasami wojennymi dla przylądka Coast-Castle, które znowu dały popłynąć miały.

Francyja.

Zbiór ustaw zawiera przyjęty przez obie Izby projekt do ustawy na ukaranie świętobradztwa.

W d. 21. Kwietnia wieczorem, bióro Izby Parów złożyło Królowi przyjętą wprzód na kilka godzin ustawę wynagrodzenia emigrantów.

Podczas rozbioru w d. 23. Kwietnia w Izbie Depntowanych dodatku, wniesionego do ustawy wynagrodzenia przez Izbę Parów, pierwszy a szczególniej artykuł dodatkowy, doznały od Mówców strony prawey mocnego oporu, ponieważ zupełnie przeistaczały zasadę, na której ustawa oparta. Tym czasem dodatek o Rządu do §. 1., dotyczący się wynagrodzenia rozszczeń dzieci wdów i córek wychodźców, został iednogłosnie a artykuł dodatkowy (teraz §. 24.) większością głosów przyjęty. Poczem Izba przystąpiła do tajnych skrutyniów względem całych trzech dodatków; przyjęto ie 221 białemi przeciwko 130 czarnych galek.

P. Karol Nodier mianowany został Historyografem koronacy a P. St. Felix i Mennechet przeznaczeni onemu w tey mierze do pomocy.

Włochy.

Podług wiadomości z Florencyi ziechali do tey stolicy w d. 21. Kwietnia Królestwo Ichmość Oboicy Sycylii.

Niemcy.

Gazeta Rządowa W. Xięstwa Badeńskiego z d. 21. Kwietnia zawiera następującą ustawę:

Ludwik i t. d. Za zezwoleniem naszych wiernych Stanów postanowiliśmy i ogłaszamy co następuje:

»Art. 1. Depntowani właściciele gruntowych, uniwersytetów, miast i urzędów do Zgromadzenia stanowego wybierani będą na lat sześć. Po upływie tego czasu, i tak zawsze od sześciu do sześciu lat, wszyscy wybrani Członkowie występnia, iesli Izby nie zostały pierwey rozwiązane. Te prawne przepisy rozciągają się do wybranych Członków terażniejszego Zgromadzenia Stanowego.«

»Art. 2. Co lat trzy odbędzie się zgromadzenie Stanów.«

»Art. 3. Ustawa o podatkach ustanowiona będzie z porządku na lat trzy.«

»Uchwalono w Karlsruhe w Naszem W. Xiążęctwie Ministerium Stanu, d. 14. Kwietnia 1825.«

»L u d w i k.«

Prussy.

Z Gdańska donoszą że Anglicy zamówili bardzo wiele drzewa i że handel tym przedmiotem ieszcze znaczniejszy będzie, niż w roku zeszłym. W Marcu wyszło pod żagłę siedm okrętów samem drzewem naładowanych.

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy. —

Dnia 29. z. m. po zmianie warty, mieli zaszczyt być przypuszczeni na posłuchanie u Cesarza i Króla Ministrowie, Senatorowie świeccy i duchowni.

W orszaku Monarchy przybyli: Jenerał Porucznik Hr. Ożarowski Jenerał Adj. Rzec. Radca Stauu Hr. Matuszewic i Baron Willie Lekarz przyboczny N. Pana. Przybył także JW. Hrabia Nesselrode Minister Sekretarz Stanu Ces. Ross.

Turcja.

Dostrzegacz Austriacki z d. 3. Maia zawięra, co następuje:

»Udzielamy tu przyrzeczonych wyinków (w przeszłym Numerze Gazety naszey namienionych) z Kroniki Greckiey w Messolundze wychodzący, którey Numera do d. 26. Marca nowego stylu pizez Korfu odebraliśmy:«

»Ner. 18. — Sroda d. 4. (16.) Marca.«

„Messolunga d. 4. (16.) Marca.“

»Podług różnych listów, które ze wszęch stron odbieramy, przekonywamy się, że uzbraiania Albanii przeciwko Grecyi zachodniey, są z zapalem popierane, i niebawem mają być uskutecznione. — Dnia 21. Lutego (5. Marca) spodziewany był w Arcie Kehaja Bey, Rumili Walessego, sam zaś Walessi (Redszyd Basza) w Janinie, gdzie musiał już stanąć. — W Arcie zebralo się było 4,000 ludzi, samych Gegenów i Tosków, z którymi połączyć się miało 2,000 Albanczyków, które Kehaja prowadzi. Oddział tychże zajął już Komboti, a inny miał wyruszyć do Wonizy. Rumili Walessy miał tylko kilka dni zabawić w Janinie, dla zebrania tamże dawno przeznaczonego woyska Albanii i Wallony, a potem wyruszyć do Arty, gdzie zeydzie się największa część sił, i zład mocne iego skrzydło uderzy na Grecyją zachodnią. Ze wszystkich stron zapewniają, że o połowie Marca (podług nowego stylu ku końcowi) zamierzana wyprawa przeciwko Messolundze nastąpi razem ze czterech stron, mianowicie: od Wonizy, Karvassary, Makryneros i Syntekno. Varrankioti ma rozkaz w 1500 Albanczyków osadzić miejsca wyładowania w Xeromero. Przy tém wszystkiem cała nadzieia Rumilli Walessego, ku osiągnięciu zamiarów polega na flocie, którą spodziewa się niebawem widzieć na kotwicy stojącą naprzeciw Messolungi.«

Ner. 19. — Sobota d. 7. (19.) Marca.

„Messolunga d. 6. (18.) Marca“

»Dowiadujemy się z różnych listów, że Ru-

mili Walessi przybył do Janiny, namioty rozbił za miastem, wywiesił chorągiew wojenną, pod którą wzywa wszystkich wiernych stronników Koronu łączyć się. Te same listy donoszą także o przybyciu do Arty Kehay i wspomnionego Baszy, na czele blisko 6,000 ludzi, iakoteż zdraycy Varnakietego ze swoim orszakiem do Prewezy.«

»Woyska skupione w Arcie, które dopuściły się wiele nieporządku, okolice splondrowały i iey nieszczęsnych mieszkańców zrabowały, wysłał Hassan Basza do twierdzy Wonizy.«

»Behir Tsokador, Gubernator Prewezy, pisał do Feredina, swego pierwszego Meyera, aby wszystkie iego trzody, które na teraz (nie wiemy, dla czego?) zaydują się w okolicy Punta, czyli dawnego Actium, w dziesięciu dniach kazał zapędzić do Prewezy, by się nie stały zdobyczą Greków po rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich. Z tego pokazuje się, że zamierzony napad na Grecyją zachodnią wnet przyydzie do skutku, i nie ma wątpliwości, że nierównie większe iak dawniey siły zagrażają téy części krainy Greckiey; iednak przekonani iesteśmy, że duch miłości Oyczyzny i wolności, który tak często pokonywał Albanczyków (naystraszniejsze i naywaleczniejsze woysko W. Porty), pokona ie i tą razą tym silnym ramieniem, które tyle razy Chrześcian tych okolic w oczach całego świata odznaczyło i uświetniło.«

»Každy wie, że W. Porta tego roku czyni większe uzbraiania, może lepięj urządzone, iak dotąd. Jednakowoż wszystkie uzbraiania, iakkolwiek są wielkie i dobrze mogą być obmyślane, Greków ani ustraszają, ani odstraszać.«

Ner. 20. — Sroda 11. (23.) Marca.

„Messolunga d. 8. (20.) Marca.“

»Mały korpus woioowników rozłożony w wozach Mauryneros, wyszedł w d. 3. (15.) Marca wieczorem, aby nieprzyjaciela w okolicach Arty, iakoteż Comboti, Peta i t. p. rozpoznać, lecz dniem późniey odkryty, musiał się spotkać z nieprzyjacielem, który bez uszkodzenia go, raczéy ze swojej strony utracił 2 ludzi i 12 koni. Oficer dowodzący tym małym korpusem donosi, że wspomniane miejsca napełnione są nieprzyjacielskiem woyskiem, oczekującym tylko przybycia Rumili Walessego do Arty, aby wyruszyło.«

»Nie podpada wątpliwości, że kampania rozpocznie się w kilku dniach, iakto już w przeszłym Numerze donosiliśmy. Aby zaś publiczność uwiadomić o bliższych okolicznościach następującej kampanii, iakoteż podać imiona głównych dowodców, udzielamy następującego listu, pisanego do Rządu prowincyynego Grecyi zachodniey:

»Mości Panowie!«

»Dzisiaj odebraliśmy listy z naszego sąsiedztwa, które nas dokładnie nauczają o przyszłych poruszeniach nieprzyjaciela. Spieszmy stósownie do naszej powinności, udzielić Wam takowe, którym dając zupełną wiarę, uczynicie zaraz to, co należy. — Wczoray przybył do Arty bezbożny Varnakioti; przed czterema dniami rozłączył się w Trykala z Rumilli Walessim, który dał mu żoł na 2,500 ludzi i Bujurdis (patenta) do zaciągania 7,000 Albanczyków: t. i. Tschamów, Gardikiotów i Lakiotów, pod przyrzeczeniem, że za pierwszym wyruszeniem osadzi miejsca wylądowania Plagii, Kandili, Dragomestri, aż do Čatōchi. Wczoray wyruszył ón z Arty do Prewezy, na drodze spadł z konia i złamał prawą rękę. Dzisiaj nadeszły Bujurdisy od Rumili Walessiego z Janiny do Kadego Arty, Muftego, do Bejów, Agów i Kapitanów, podług których wszyscy wyruszyć powinni do Pięciu Studzien dla przyjęcia go. Liczono oraz woysko stojące w Arcie i obolicach; i takowe składa się z 6000 ludzi; rozłożone jest za Artą po wsiach: Megarchi, Nechori, Lezbeji, Ajia i t. d. Arta zostawiona dla Rumillego. Woyska ciągle do Arty przychodzą; z Rumillim przybywa Basza Pliassy, Suleimany, syn Merbaszy i Izmail Bey Vliori; wszystkich liczą na 20,000 ludzi; sprowadzili także 600 młotów, 150 kowadeł z cyganami i 40 hawotów w wozach. Naydalej w dni dziesięć wyruszy przeklęty dla Greków Varnakioti ze strony Plagii i Vonizy ku miejscom wylądowania, iak wyżej powiedzieliśmy, a wraz z kolumny z Lutraki i Karwassari morzem, a trzy kolumny lądem, jedna z Makryneros, druga z Lungada, a trzecia z Chelona. Dowódcy poruszeń z Valtos są: Velibei Jatzy, Tsane Martolosi, z Mustafą Martini, Tselio Pitzari i Aslan Demtzan z Hassanem Bilussi. Z Xeromero jest Banus Sewran, syn Sultza Kortza, Kechrimanbey Gazy, Savaliani, synowiec Proka, Liuli Tsapar i inni ieszcze Bimbaszowie (Pułkownicy); chcieli oni wyruszyć do Valtos, i Tsane Martolosi z Martinim i Tselio Pitzari chcieli się z 3,000 ludzi rozsytać po kraju, inni stanąc pod bramami Messolongi, i zaraz na przeciwko wziąć Castro. Zaś ze strony od Xeromero będzie stał Varnakioti w półśróde Xeromero z innemi 3,000 ludzi. Ze strony Trikali nadeiagnie Silichtarpoda we 12,000 ludzi, z nim także Tseleladimbey z 6,000 na oddziały ruchome, aby Agrafę Karpenissi, Apokuro ściśnąć a potem połączyć się z nim pod Messologą. Ze

strony Alanana na rozkaz wyruszyć AbasBasza, wraz z innymi czterema Baszami, oraz także Mustabey, Kifasesa, Tair Bey, Chota Bey z Argyrocastro, Veli Aga z Greveno, synowiec Mahmuda Beja Kusturego, Ibrahim Bey Kostrezy, i między tymi wszyscy Ajansy z Verii, którzy zobowiązali się wziąć Salonę, Lidorię, Malandrino, i ciągnąć do Nau-paktu (Lepantu). Nie wątpicie o-tém, co wam piszemy i myślcie (cośkolwiek) inaczej, i iakście dotąd czynili, bo to wszystko jest prawdą. Z resztą widziemy tu wszystko, a czego się pewnie dowiemy, doniesiemy wam o-tém. Gwałtowne to poruszenie nieprzyjaciół pochodzi ztąd, że się dowiedzieli, iż Patras cierpi niedostatek żywności, a nawet jest obleżony. Z uszanowaniem zostaię,
»Znani Przyjaciele!«

»Melia w Valtos d. 4. (16.) Marca 1825.«

Z powyższych listów (dodaie Kronika) można łatwo poznać tegoroczny plan Turków i przekonać się, iż teraz w istocie przedsięwzięli środki bardzo różniące się od przeszłych. Już z wyboru Dowódców można wnosić, iak zrecznie idą poruszenia; w rzeczy samej autor planu nie jest poposłitym człowiekiem. Do tego należy zapał i gwałtowność Mehmeda Redschilda Baszy, który niczego nie zaniedba, aby zamiar swój przywiódł do skutku.

Listy Jenerała Tsonzy i Noty Botzarego także potwierdzają rzecz powyższą. Ztąd Rząd prowincyny, z uwagi naglęcej potrzeby dał rozkaz wszystkim korpusom woyskowym, znaydującym się w Grecyi zachodniej, wyruszyć dla wzmocnienia stanowisk, na które nieprzyjaciel nappierwéy uderzyć zagraża. Ponieważ nie należy tracić czasu, dla odwrócenia wiszącego niebezpieczeństwa, i że, aby wszystkie stanowiska Grecyi zachodniej należycie osadzić i wzmocnić, znacznych sił trzeba, zatem Rząd prowincyny osądził za potrzebę, wezwać do broni wszystkich mieszkańców téj prowincyi.

Ner. 21. — Sobota d. 14. (26.) Marca.

„Messolunga d. 14. (26.) Marca 1825.“

»Wiadomości z sąsiedztwa donoszą, że Rumili Walessi przybył już do Arty, i że część jego woyska wyruszyła do Wonizy. Powyższe wiadomości zgadzaię się udzielonemi w przeszłym Numerze, ztąd wpływa, że działania rozpoczną się bezwątpienia w kilku dniach.«

P. Ferreol Mazas, muzyk na skrzypcach, i Członek Konserwatorium Paryżkiego, po chorobie szczęśliwie wytrzymańcy, będzie miał zaszczyt wyprawić Koncert w tutejszym teatrze d. 18. Maia.

Do tego Numeru Gazety dołączony jest Numer 19. Rozmaitości.

Redakcyia Józefa Bensy; Druk Pillerów.